

Порожнеча

Павло Тичина

Умиваюсь. Вода — мов металофони. Занавіска —
вітер з прапорами!

У дворі тополі і жінки.
— Ну кажу ж вам: місто кругом оточено.
— Ой світе мій!..

Зачинилось вікно. Ходить вода в глечики — віяло
на стелі...

— А це вчора робітники на заводах...
(— — — виразно чути канонаду).

Буде дощ.

Антистрофа

Місто в мальованих плакатах: людина
лю-
дину коле.

Читаємо списки розстріляних і
дивуємось, що на

провінції погроми.

Все можна виправдати високою
метою —
та тільки

не порожнечу душі.